

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 23.

Vydána dne 31. března 1925.

Obsah: (45.—48.) 45. Zákon, kterým se prodlužuje promlčecí lhůta pro nedoplatky úroků z některých lombardních zápůjček. — 46. Zákon o úpravě promlčecích lhůt pro některé pohledávky a závazky v poměru k cizině. — 47. Zákon o prodloužení promlčecí lhůty pro některé pohledávky. — 48. Zákon o ochraně nájemníků.

45.

**Zákon ze dne 26. března 1925,
kterým se prodlužuje promlčecí lhůta pro ne-
doplatky úroků z některých lombardních zá-
půjček.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Promlčecí lhůta pro nedoplatky úroků z lombardních zápůjček poskytnutých na dluhopisy válečných půjček nebo předválečného státního dluhu rakouského, uherského a společného, ať zajištěného ať nezajištěného, prodlužuje se dále tak, že tyto pohledávky se promlčí nejdříve uplynutím jednoho roku ode dne, který bude ustanoven vládním nařízením.

§ 2.

Zákon tento nabude účinnosti dnem vyhlášení a provedou jej ministři spravedlnosti a financí.

T. G. Masaryk v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Dolanský v. r. Bečka v. r.

46.

**Zákon ze dne 26. března 1925
o úpravě promlčecích lhůt pro některé pohle-
dávky a závazky v poměru k cizině.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Promlčecí lhůta pro pohledávky a závazky vzniklé do 26. února 1919 ve starých korunách mezi věřiteli nebo dlužníky československými, t. j. fyzickými nebo právníckými osobami nebo jinakými obdobnými samostatnými hospodářskými jednotkami, které dne 26. února 1919 měly řádné bydliště (sídlo) na území republiky Československé, a dlužníky nebo věřiteli, t. j. fyzickými nebo právníckými osobami nebo jinakými obdobnými samostatnými hospodářskými jednotkami, které dne 26. února 1919 měly řádné bydliště (sídlo) na území bývalého mocnářství Rakousko-uherského, ale mimo obvod republiky Československé, stávají se ode dne 28. října 1918 nebo, staly-li se splatnými po tomto dni, ode dne splatnosti až do dne, který bude ustanoven vládním nařízením, a promlčí se nejdříve po uplynutí dvou let po tomto dni.

(2) Při tom pokládají se tuzemské odbočky peněžních a pojišťovacích ústavů cizozemských za věřitele nebo dlužníky tuzemské a cizozemské odbočky peněžních a pojišťovacích ústavů tuzemských za věřitele nebo dlužníky cizozemské.

(3) Vláda se zmocňuje, aby nařízením ustanovila, že promlčecí lhůty počínají dále běžeti buď pro veškeré pohledávky a závazky uvedené v odst. 1. nebo pro pohledávky a závazky vůči obyvatelům určitých států nebo pouze pro určité druhy pohledávek a závazků.

§ 2.

Po dobu, po kterou se promlčení staví, nelze ve sporech o pohledávky ve starých korunách rakousko-uherských, zahájených před česko-

slovenskými soudy mezi věřiteli nebo dlužníky československými (§ 1) a dlužníky a věřiteli, kteří dne 26. února 1919 měli řádné bydliště (sídlo) na území bývalého mocnářství Rakousko-uherského, ale mimo území republiky Československé, namítati, že pohledávka po 28. říjnu 1918 až do dne, kdy tento zákon nabude účinnosti, zanikla promlčením.

§ 3.

Ustanovení §§ 1 a 2 platí však toliko s podmínkou, že cizí stát poskytne československým státním příslušníkům tytéž výhody. V pochybnosti jest si vyžádati vyjádření ministerstva spravedlnosti, kterým jest soud vázán.

§ 4.

Vláda se zmocňuje, aby obdobně (§ 1) prodloužila promlčecí lhůty i pro pohledávky a závazky založené jak v měně korunové, tak i v měně jiné, pokud vznikly před 28. říjnem 1918 mezi věřiteli nebo dlužníky příslušnými do republiky Československé a dlužníky nebo věřiteli, kteří v den založení právního poměru příslušeli jinam nebo bydleli (měli sídlo) jinde než v některém území bývalého mocnářství Rakousko-uherského.

§ 5.

Ustanovení §§ 1 až 4 platí toliko pro pohledávky, jejichž promlčecí lhůta jest kratší než třicetiletá.

§ 6.

(1) Vláda se zmocňuje, aby nařízením ustanovila, že promlčecí lhůta pro závazky z cenných papírů československých, dospělé v době od 28. července 1914 do 10. května 1923, se staví, a aby ustanovila, že promlčecí lhůta počne opět běžeti.

(2) Zmocnění to nevztahuje se však na státní dluhopisy československé ani na dluhopisy státního předválečného dluhu zajištěného i nezajištěného, jichž převzetí bylo republiky Československé uloženo mírovými smlouvami.

§ 7.

(1) Vláda se zmocňuje, aby nařídila přerušování sporů a exekucí pro pohledávky a závazky uvedené v §§ 1 a 4; omezení § 5 zde neplatí.

(2) Doba, po kterou pohledávky nelze soudně nebo exekucí vymáhati, se nezapočítává do

lhůt promlčecích ani do lhůt ustanovených pro podání žaloby nebo do jiných lhůt, jejichž zmeškání má po zákonu v zápětí právní újmu.

§ 8.

(1) Zákon tento nabude účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Ministrům spravedlnosti, věcí zahraničních a financí se ukládá, aby jej v dohodě se zúčastněnými ministry provedli.

T. G. Masaryk v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Dolanský v. r. Dr. Beneš v. r.

Bečka v. r.

47.

Zákon ze dne 26. března 1925 o prodloužení promlčecí lhůty pro některé pohledávky.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Pohledávky uvedené v §§ 1480 a 1486 ob. zák. obč., pro které byla císařským nařízením ze dne 19. března 1916, č. 69 ř. z. (III. dílí novelou k ob. zák. obč.), zkrácena promlčecí lhůta na tři roky a které dospěly do 1. dubna 1925, promlčí se dnem 1. dubna 1928, pokud se nepromlčely již před tím podle dřívějších předpisů uplynutím delší doby ode dne splatnosti neb od posledního přerušování promlčení.

§ 2.

Ustanovení § 1 neplatí na pohledávky, jejichž promlčecí lhůty jsou upraveny podle §§ 1 až 5 zákona ze dne 26. března 1925, č. 46 Sb. z. a n., o úpravě promlčecích lhůt pro některé pohledávky a závazky v poměru k cizině.

§ 3.

Ustanovení §§ 192 a 194 III. dílí novely k ob. zák. obč. nabudou účinnosti dnem 1. dubna 1928 pro pohledávky, které dospějí dnem 1. dubna 1925 počínajíc.

§ 4.

Provést tento zákon, jenž nabývá účinnosti 1. dubna 1925 a platí toliko pro Čechy, Mo-